

Nordiske Kvinder mod vold – workshop september 2004: Dorit Otzen, Reden og reden Stop-Kvindehandel, Danmark.

I vore såkaldte ligestillede demokratier har vi uden den store protest accepteret, at slaveriet er blevet genindført – et seksuelt slaveri der omfatter udenlandske kvinder og børn.

FN har i Panama i sidste uge i august 2004 fejret den internationale dag til bekæmpelse af slaveri.

I Panama hvor 30 % af befolkningen er efterkommere af slaver fra Afrika importeres nu utallige unge og børn fra Sydamerika til husslaver og til seksuelt udnyttelse – der er mere end nogen sinde brug for opmærksomhed på dette problem – ikke kun i Panama men også i alle vore lande.

Til alle de nordiske lande har kvinder og piger fra Sydamerika været importeret til vore veletablerede prostitutionsmarkeder og nu ankommer et stigende antal afrikanske kvinder, pt. med hovedvægt på kvinder og mindreårige piger fra Nigeria.

Kvindehandel er ikke et nyt fænomen.

Tilbage i 1905 afholdt International Abolitionist Federation en konference i Geneve for at skabe opmærksomhed på fænomenet hvid slavehandel. At det havde fået betegnelsen hvid slavehandel skyldtes, at Europas kvinder kæmpede for overlevelse for sig og sine børn – og derfor så emigration som eneste mulighed – emigration der dengang som det sker for mange i dag – ender i prostitution og seksuel udnyttelse.

Det er mere end 25 år siden at Vietnam krigen stoppede og at de amerikanske tropper efterlod mere end 100.000 kvinder i thailand som hidtil havde ernæret sig og familien ved seksuelt at stå til rådighed for den amerikanske hær.

Amerikanerne tog dem ikke med hjem til konen og kæresten, nej de blev som kvinder i prostitution altid gør, efterladt som noget der var brugt op, noget man ikke længere havde brug for, noget man ikke ville kendes ved - affald.

Alfonsnetværket så ud over verden for at finde en mulighed for det store overskud af kvinder – og øjet faldt på Tysklands velorganiserede prostitutionssystem. Tyskland har jo i vor tid altid været kendt for sine eros-centre, og afgrænsede kvarterer med kvinder til salg .Prostitution er buissenes og fungere på markedsmekanismerne – hvilket vore lande måtte erfare – blot på et lidt senere tidspunkt.

For 22 år siden så vi i Danmark de første thailandske kvinder annonceret til salg i danske aviser.

Et fænomen var født – det blev kaldt thaimassage i dag kalder vi det thaiprostitution, og ingen af os reagerede på anden måde, end med nyfikenhed.

Vi købte alle myten om thaikvindernes underdanighed overfor mænd – servilitet og servicemindedhed – ingen af os reagerede på valg truffet ud fra fattigdom og mangel på valgmuligheder – ingen af os kendte til den kultur, hvor det er datterens pligt for enhver pris, at forsørge forældre og evt. mindre søskende.

Ingen af stillede spørgsmålstejn ved, hvordan det kunne gå til at kvinder fra fjernøsten pludselig var i prostitution i Bergen, Luleå, Reykjavik eller i en landsby i Jylland. Ingen af os spurgte os selv, eller hinanden, hvorfra hun dog havde fået kendskab til vore prostitutionssystemer – hvorfra hun havde fået penge til rejsen – og hvordan hun havde fået sig etableret.

Ingen stillede spørgsmålstejn ved det stigende antal af nordiske mænd, der valfartede til Thailand for at hjembringe en yndig kone – som de ofte ikke havde et fælles sprog med – vi lod os forblænde af myter om de anderledes kvinder – som vi altid har ladet os forblænde af myten om årsagerne til at kvinder er i prostitution.

Den vigtigste forudsætning for at være i prostitution er at være kvinde.

Den vigtigste forudsætning for at prostitution har kunnet eksistere så længe, er de fasttømrede myter der retfærdiggør, at det ene af to køn er til salg.

Til salg er de:

Fordi vi køber myten om, at voldtægt statistikken holdes nede af kvinder i prostitution – år virkeligheden er, at antallet af anmeldte voldtægter gennem de sidste 15 år stort set er uændrede – samt at ofrene bliver yngre og yngre.

Fordi vi i århundrede har citeret Napoleon Bonaparte der sagde: at findes den prostituerede kvinde ikke - vil mænd gå ud og forulempe anstændige kvinde.

Fordi vi de *anstændige* kvinder tror, at de såkaldte *uanstændige* kvinder kan holde os fri for vold, når statistikken viser,

at vore landes krisecentre ikke slår til i antal – når *anstændige* kvinder søger hjælp og beskyttelse fra en voldelig partner. – og når det viser sig at vold fra partneren er den hyppigste dødsårsag for yngre kvinder i EU.

Den såkaldte *uanstændige* kvinder tager ganske rigtig sin del af forulempningerne

-

Virkeligheden fortæller historier om kvinder i prostitution der voldtages, mishandles, tvinges til prostitutionsyndelser uden kondom, til at modtage og seksuelt servicere mange mænd på en gang – at måtte acceptere at mænds ønsker bliver mere og mere

perverterede og voldelige i forlængelse af hard-core pronografiens udbredelse via ny teknologi..

Prostitution involveret to og ofte flere parter, den der køber, den der sælger og ofte alfonsen, pimpen eller hvad han kaldes på vore forskellige sprog – det er hvor tredje part er involveret, at prostitution ofte er forbundet med tvang, vold og totur.

På gaden i København er mere end 50% af kvinderne i prostitution udlændinge og det er politiets skøn, at det samme gælder bordellerne/massageklinikkerne. For Tyskland er tallene mellem 55% -75%. – og der er europæiske byer hvor antallet af udlændinge udgør 90% (Frankfurt og Modena i Italien) resten er lokale stofafhængige kvinder.

Under et besøg på tyske bordeller for to år siden stod det klart at der var en skillelinie mellem tyske og udenlandske kvinder i prostitution. Tyske kvinder gjorde det klart, at der var ydelser de ikke stod til rådighed for – b.la. toiletsex, mange partnere og prostitution fra de såkaldte Frie Kørper Kultur klubber (Swingerklubber/partnerbytteklubber)– her stod de østeuropæiske kvinder til rådighed, for som den tyske kvinde sagde, de har alfonsen og har ikke råd til at sige nej.

Det samme fænomen har vi set i Danmark.

Reden Stop Kvindehandel blev ringet op af en dansk mand som var kunde på en swinger-klub i Københavnsområdet,

han fortalte, at der var 4-5 unge udenlandske kvinder dagligt på klubben, at den dagligt besøgte af 25-30 mænd der hver betalte 900kr. For den pris kunne de så blive hele dagen og kvinderne stod til deres disposition - uanset mændenes ønsker kunne de ikke sige nej.

Han ringede ikke til Reden Stop- Kvindehandels hotline fordi han fandt det uanstændigt og forkasteligt, hvad kvinderne blev udsat for – han ringede, fordi han havde fundet ud af, at bordelejerens(der ejede 2 bordeller)tjente i hundredetusinvis af kroner hver måned, hvorimod de unge udenlandske kvinder kun fik 3000 kr, hver om måneden – det var det, der forargede ham.

Han havde troet, at kvinderne tjente gode penge – i så fald ville den mishandlingen disse unge kvinder udsattes for have været i orden.

Politiet har efterfølgende lukket swinger-klubberne og bordelejerne er p.t. fængslet.

Reden Stop Kvindehandel påbegyndte sit arbejde i november 2003 og har til opgave at drive en landsdækkende telefonlinje, foretage opsøgende arbejde blandt

udenlandske kvinder i gade og bordelprostitution. Ligesom vi driver et beskyttelsesprojekt for kvinder der i.h.t. danske bestemmelser er defineret som ofre for kvindehandel.

Beskyttelsesprojektet befinder sig på en hemmelig adresse i nærheden af København og har fra 1.november og til i dag modtaget 23 kvinder.

Kvinderne vi har været i kontakt med har været fra 17-30 år og kommer fra Østeuropa, Asien og Afrika.

Alle forskelligheder til trods havde de følgende til fælles:

De var alle i krise og deres nuværende og fremtidige situation:

De havde alle været udsat for vold og voldtægt

De havde alle fiktiv gæld – for nogle på flere hundredetusinde kroner.

De havde intet eller kun spinkelt netværk i hjemlandet

Ingen havde penge med sig ud af landet – indtjen ingen var gået til bagmændene.

Deres sikkerhedssituation i hjemlandet var usikker – og flere var blevet truet med represalier efter hjemkomsten.

Flere af kvinderne var lovet arbejde i Danmark eller i et andet land og var uvidende om, at det var Danmark de var landet i.

Flere havde ingen prostitutionserfaring fra hjemlandet. Andre igen vidste, at det var ved prostitution de skulle tjene deres penge, men havde ingen anelse om, hvilken størrelse gæld de først skulle afdrage og under hvilke forhold de skulle prostituere sig – og endte således i en situation, hvor de ingen indflydelse havde på deres indtjeningsmuligheder eller prostitutionens form.

Alle er de søgt væk fra en situation som var udsigtsløs hvad arbejde og fremtidsmuligheder gælder. Flere er vokset op på børnehjem, i hjem præget af vold og alkohol, eller de kommer fra marginaliserede og diskriminerede mindretal i hjemlandet. Det er kvinder og unge piger i en desperat situation, villige til at løbe enhver risiko for at opnå et bedre liv – kun for at opleve, at de kommer fra asken til ilden og at slaveri kun er yderligere en erfaring de må gøre sig i deres unge liv.

Der er 99 år mellem konferencen i Geneve og konferencen i sidste uge i Panama – kun er det ikke længere os nordiske kvinder der sælges i slaveri, men os der lægger hus til, at verdens fattigste kvinder seksuelt servicere vore mænd, brødre, fædre og venner, og at mange af dem gør det under forhold der kan betegnes slaveri og tortur.

Når man i FN regi i Panama kan blive enige om at slaveri er overgreb på basale menneskerettigheder – så er det tankevækkende, at vi, os der arbejder med kvinder der er ofre for vold, kvinder i tvangsægteskaber og tvangsprostitution – ikke har en stærkere stemme i debatten.

Vi der dagligt bliver konfronteret med de nordiske velfærdssystemers vrangside og er en del af det mest udbredte nordiske netværk – vi arbejder i stor set hver eneste del af de nordiske lande – har en forpligtelse til at lade vore stemme høre – har en forpligtelse til at stille vore politikere til ansvar – vi har en forpligtelse til at bruge den magt vort antal og viden giver os til at kræve – kvindeliv nordiske som udenlandske fri for vold, prostitution og kvindehandel.

Lad os sammen gøre en forskel